

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 199339 22 Gž
Zenica, 13.09.2022. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Albisa Kapić, predsjednica vijeća, Jasmina Begović-Devović i Nina Makivić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Grad Zenica, koga zastupa Gradsko pravobranilaštvo Zenica, protiv tuženog E. O., ..., Z., koga zastupa punomoćnik Hanadi Salkica, advokatica iz Zenice, radi utvrđenja, v.s. 239.638,96 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Zenici broj 43 0 P 199339 21 P od 25.03.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.09.2022. godine, donio je:

PRESUDU

Žalba se odbija i presuda prvostepenog suda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom stavom prvim odbijen je, kao neosnovan, tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da se utvrdi da je došlo do prelaska obaveze sa pravnog lica "... " d.o.o. Zenica na tuženog O. E. iz Z., a po Rješenju Osnovnog suda Brčko distrikta broj ... od 12.01.2005. godine, kao i da sud obaveže tuženog da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.994,00 KM. Stavom drugim obavezan je tužitelj da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.994,00 KM, u roku od 30 dana.

Protiv prvostepene presude tužitelj je izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, predlažući da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i u cijelosti usvoji postavljeni tužbeni zahtjev ili da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tuženi predlaže da se ista odbije kao neosnovana.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na povrede odredaba parničnog postupka, u skladu sa odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz sadržaja spisa i provedenih dokaza navedenih u trećem pasusu treće strane obrazloženja pobijane presude proizilazi da među parničnim strankama nije sporno da je firma „...“ d.o.o. Zenica na osnovu Rješenja Kantonalnog suda u Zenici broj : ... od 19.01.2004.godine brisana iz sudskog registra, da je kao pravni slijednik Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj: ... upisana firma „ ...“ d.o.o. Brčko dana 30.12.2003.godine, da je „ ...“ d.o.o.Brčko Rješenjem broj : ... od 12.01.2005.godine Osnovnog suda Brčko distrikta prestalo sa radom sa 27.10.2004.godine na osnovu Prijedloga za donošenje rješenja o prestanku društva u skraćenom postupku bez postupka likvidacije, te Izjave O. E. od 27.10.2004.godine da će kao jedini osnivač preuzeti sve dospjele , a neisplaćene obaveze koje Trgovačko društvo „ ...“ d.o.o. Brčko ima prema trećim licima.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje kada odbija tužbeni zahtjev tužitelja, s obzirom da je tuženi prema Rješenju Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj : ... od 12.01.2005.godine preuzeo obaveze koje su u momentu donošenja navedenog Rješenja postojale, odnosno dospjele.

Obaveza za koju tužitelj traži da se utvrdi da je prešla na tuženog kao osnivača pravnog lica, tvrdi da proizilazi iz pravosnažnog i izvršnog Rješenja broj ... od 03.10.2005.godine koje je doneseno u upravnom postupku od strane Općine Zenica – Službe za prostorno uređenje kojim je obavezan investitor „ ...“ d.o.o. Zenica da isplati tužitelju ukupan iznos od 299.593,76 KM na ime naknade za ranije ulaganje u gradsko građevinsko zemljište i na ime rente, koju obavezu je djelimično ispunio. Dakle, Rješenjem iz upravnog postupka od 03.10.2005.godine, obaveza je nastala za pravno lice „ ...“ d.o.o. Zenica , a ne tuženog kao osnivača.

Ne stoji žalbeni prigovor da se nesporno može zaključiti da sva imovina kojom raspolaže društvo, odnosno aktiva i pasiva preduzeća , danom prestanka društva prelazi u imovinu jednog osnivača i vlasnika , te da tuženi E. O. kao pravni sljednik navedenog pravnog lica nije postupio po nalogu iz pravosnažnog i izvršnog rješenja broj ... od 03.10.2005.godine, te da je zahtjev za izdavanje građevinske dozvole podnio znatno prije brisanja firme , iz kojih razloga da je znao za obaveze prema tuženom, a da je nesporno „novi“ zahtjev podnio 30.06.2005.godine, kada je pravni subjekat već brisan iz registra. Provjeru dokumentacije prilikom podnošenja zahtjeva i validnost iste ,te stanje iz registra kod nadležnog suda tužitelj je bio u obavezi provjeriti.

Tuženi kao fizičko lice je pristao da preuzme obaveze Trgovačkog društva „Ekro-prom“ d.o.o. Brčko, koje društvo je pravni slijednik „ ...“ d.o.o. Zenica, ali one koje eventualno Trgovačko društvo „ ...“ d.o.o. Brčko ima prema trećim licima u momentu podnošenja prijedloga za brisanje u skraćenom postupku. Obaveza na koju se odnosi tužbeni zahtjev nije ni nastala, do momenta brisanja iz sudskog registra navedenog pravnog subjekta, iz kojih razloga prvostepeni sud pravilno cijeni da tuženi navedenu obavezu nije ni preuzeo imajući u vidu da je obaveza nastala najranije 30.06.2005.godine (podnošenjem zahtjeva za odobrenje građenja) za pravno lice „ ...“ d.o.o. Zenica, a da je Trgovačko društvo „...“ d.o.o. Brčko (kao pravni slijednik) prestalo sa radom 27.10.2004.godine. Razloge o svojoj odluci prvostepeni sud navodi u zadnjem pasusu četvrte i prvom pasusu pete strane obrazloženja presude koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj drugostepeni sud i na koje se žalitelj upućuje da se ne bi ponavljali i u ovoj presudi.

Pored toga, da bi postojalo preuzimanje duga u smislu odredbe člana 446 Zakona o obligacionim odnosima (Sl. list RBiH broj 2/92, 13/93 i 13/94 i Sl. novine FBiH broj 29/03 i 42/11), potrebno je da je ugovor sačinjen u pismenoj formi i da je na njega pristao povjerilac. U konkretnom slučaju niti jedan od ova dva uslova nisu ispunjena da bi se radilo o preuzimanju duga u smislu Zakona o obligacionim odnosima.

Iz stanja spisa i osporene presude, proizlazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa odredbama člana 7. Zakona o parničnom postupku iznijele činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Razlozi o tome zašto je odlučeno kao u izreci presude dati su u obrazloženju pobijane presude (strana od 3. do 5. prvostepene presude). U datim razlozima sadržani su svi oni bitni elementi koje mora da sadrži obrazloženje presude u smislu odredbi člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. U razlozima presude nema nikakvih nejasnoća, niti postoji proturječnost između tih razloga i izvedenih dokaza.

Ne može se prihvatiti osnovanim niti žalbeni navod povrede odredaba parničnog postupka, obzirom da iz sadržaja žalbe ne proizlazi koje odredbe parničnog postupka prvostepeni sud nije primijenio, ili je nepravilno primijenio (član 209. Zakona o parničnom postupku), a koje su uticale na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Budući da u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije bilo povreda odredaba parničnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, to žalbeni razlozi u tom pravcu nisu ni ostvareni.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po izjavljenom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu.

Odluka o troškovima postupka je pravilno donesena i u skladu sa odredbama člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, imajući u vidu da je tužitelj izgubio parnicu, dužan je protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka neophodne za vođenje istoga, a kako su isti pravilno odmjereni u prvostepenoj presudi, proizlazi da je i odluka o troškovima pravilna i zakonita.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbama člana 226. istog Zakona, to je valjalo žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća
Albisa Kapić